

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ. Αριθ. 7.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

ΕΚΤΟΣ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, αἵτινες ἡδη περιεγράφησαν μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀναφέρονται εἰς τὰς Γραφὰς αἱ ἀκόλουθοι σημαντικαὶ νῆσοι τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Ἡ Κύπρος, πλησίον εἰς τὰ παράλια τῆς Συρίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεγάλη νῆσος καὶ εἰς τὴν οἰεῖαν ιστορίαν διάσημος ὡς πατρὸς τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα (Πρ. δ'. 36), καὶ τοῦ φιλοξένου Μνάσωνος. (Πρ. κά. 16.) Εἰς αὐτὴν καταφυγόντες Χριστιανοὶ τινες, μετὰ τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου, ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον, (Πρ. ιά. 19.), καὶ μετὰ ταῦτα δὲ Παῦλος καὶ δὲ Βαρνάβας (ιγ'. 5.) εἰς τοὺς ὅποιους ἀντεστάθη διὰ τοῦ Ελύμας, δοτις καὶ ἐτυφλώθη εἰς τὸν λόγον τοῦ Παύλου.

Ἡ Κύπρος ὑποθέτεται δέτε εἶναι ἡ νῆσος, ηὗτις ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Πελαιάν Διαθήκην ὃντος δόνομα Κιττεῖμ, ἢ Κητιεῖμ, Ἄρ. κδ'. 24, Ἡσα. κγ'. 1, 12, κτλ. Ἡτο δὲ τῷρτιν πόλις εἰς τὸ νοτιοανατολικὸν μέρος τῆς νήσου δονομαζομένη Κίτιον, τῆς ὅποιας σώζονται ἐρέπια τινα δχ̄ι μακρὰν τῆς σημειωνῆς Λάρνακος.

Μόναι δὲ πόλεις τῆς Κύπρου ἀναφέρομεναι εἰς τὴν Νέαν Διαθήκην εἶναι ἡ Σχλαμὶς εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου, τῆς ὅποιας δὲν ἐσώθησαν μέχρι τῆς σήμερον ἐρέπια, καὶ ἡ Πάφος εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς νήσου, δους ἐκτοικοῦσεν δὲν ἀνθύπατος Σέργιος Παῦλος. Πρ. ιγ'. 6. Ἐντεῦθεν δὲ Βαρνάβας καὶ δὲ Παῦλος ἔπλευσαν διὰ τὴν Παρμψυλίαν.

Ἡ Κρήτη εἶναι νῆσος ἀξιόλογος, ἔχουσα κλίμα ώραιότατον καὶ προϊόντα παμπληθῆ. Ἀναφέρεται δὲ μόνον εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολήν.

Ἡ Σαλμώνη εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς νήσου ἀναφέρεται ἐν παρόδῳ, Πρ. κδ'. 7, διὸς πρῶτον μέρος τῆς νήσου δους ἔφυσαν δὲ Παῦλος.

Οἱ Καλὸι Λιμένες καὶ ἡ Λασαία (Πρ. κγ'. 8.) ησαν εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν παράλιον δομοίως καὶ δο Φοίνιξ λιμήν. Ἐδ'. 12.

Ἡ Κλαύδη, (ἐδ'. 16.) σήμερον Γόζα ἢ Γόζο, ἥτο μικρὰ καὶ ὀστημαντος νῆσος τριάκοντα περίπου μίλια πρὸς νότον τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς Κρήτης.

Ἡ Μελίτη, μετοξὺ Σικελίας καὶ Ἀφρικῆς, εἶναι μὲν μικρὰ νῆσος, ἀξιομνημόνευτος δόμως, διότι ἔχει ἐναυάγησεν δὲ Παῦλος δομοῦ μὲν ἄλλους 275, οἰτινες δλοι διεσώθησαν κατὰ τὴν πρόρρησιν αὐτοῦ. Πρ. κζ'. 34, 44, κή. 1. Ἐνταῦθα ἐκήρυξε καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἴατρευσε πολλούς.

Τῆς Σικελίας πρωτεύουσα ησαν αἱ Συρακοῦσαι, πόλις πλουσία καὶ ἐμπορικωτάτη. Εἰς ταύτην ἐμεινεν δὲ Απόστολος τρεῖς ἡμέρας. Πρ. κή. 12.

ΙΤΑΛΙΑ.

Εἰς τὴν ιστορίαν τῶν τοῦ Αποστόλου Παύλου δοιοποριῶν ἀναφέρεται ἡ Ιταλία, Πρ. κζ'. 2, κγ'. 1, 6, καὶ εἰς τὴν πρὸς Ἐθρ. Ἐπ. κεφ. ιγ'. 24, οἱ τῆς Ιταλίας Χριστιανοὶ ἀσπάζονται τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ.

Μητρόπολις δὲ τῆς Ιταλίας καὶ σχεδὸν τοῦ κόσμου δου κατὰ τοὺς γρόνους τῶν Αποστόλων ὑπῆρχεν ἡ ΡΩΜΗ, κειμένη παρὰ τὸν Τίβεριν ποταμὸν εἰς 41° 54' βορ. πλ. καὶ 12° 29' ἀν. μηχ. Παραχλείπομεν δὲ τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς ἀρχαίας αὐτῆς καταστάσεως καὶ τῶν σωζομένων ἔως εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐρειπίων της, ἐπειδὴ δὲν σαργηνίζουσι τὴν οἰεῖαν Γραφὴν.

Ο Παῦλος ὑπῆγεν εἰς τὴν Ρώμην πιθανῶς κατὰ τὸ εἰς Σωτήριον ἔτος, καὶ ἔκει διέμεινε δύο ἔτη, δέσμιος μὲν, ἀλλὰ κηρύττων ἀκολούτως τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Διὶς ἀπελογήθη ἐμπροσθεν τοῦ Αὐτοκράτορος Νέρωνος ὑπὲρ ἔχυτοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγέλιου, (Β'. Τιμ. δ'. 16, καὶ ὑποσημ. εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν,) καὶ ἀπεκεφαλίσθη κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν εἰς τὰς Σιλεῖς Ἀκούας τρία μίλια ἔξι τῆς Ρώμης, τὸ εἰς ἔτος.

* * * Άλλαι πόλεις τῆς Ιταλίας ἀναφερόμεναι εἰς τὰς Πράξεις τῶν Αποστόλων είναι

Τὸ Ρήγιον, πόλις παραθαλάσσιος εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς Ιταλίας ἀντικρυ τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης. Ἐνταῦθα, φθάσας ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἐμεινεν δὲ Απόστολος μίαν ἡμέραν. Πρ. κή. 13. Εἰς τὰ 1782 τὸ Ρήγιον ἡφανίσθη διὰ σεισμοῦ.

Οἱ Ποτίολοι, νῦν Ποτσουόλο, ὁπτὸν μίλια πρὸς δυσμάς τῆς Νεαπόλεως. Ἐκεῖ δὲ Παῦλος καὶ οἱ συνοδοιπόροι του, εὑρόντες ἀδεφοὺς, ἐμειναν ἐπτὰ ἡμέρας.

Οἱ Αππιος Φόρος καὶ αἱ Τρεῖς Ταβέρναι ησαν κῶμαι τοῦ Απτίου, κείμεναι πρὸς νότον τῆς Ρώμης κατὰ τὴν Αππίαν λεγομένην δόδον. Πρ. κή. 15.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Σκοπὸν εἶχεν δὲ Παῦλος νὰ ὑπάγῃ ἔως εἰς τὴν Ισπανίαν διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ ἔκει τὸ Εὐαγγέλιον. Ρωμ. ιε. 24. Ἀλλ' ἡ Γραφὴ δὲν μᾶ; πληροφορεῖ ῥητῶς ἐν ἔζησε νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ Θαρσεῖς, (Ιωνᾶ ἀ. 8, κτλ.) πιθανῶς ἡτον ἡ μεσημβρινωτάτη ἐπαρχία τῆς Ισπανίας, ἡ ὃντος τὸν Ελλήνων δονομαζομένη Ταρτησσός. Εἶναι δὲ βέβιον δτι ὑπῆρχε καὶ ἀλλη Θαρσεῖς εἰς τὴν Ἀραβίαν, Ἀφρικήν, ἢ Ινδίαν, πρὸς ἣν διευθύνοντα πλοῖα ἀπὸ τὴν ἐν τῇ Ερυθρᾷ Θαλάσσῃ Ἀσιῶν Γαβέρ. Β'. Παρ. κ'. 36.

'H. P***

ΙΔΟΥ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ κατάστασις τῆς δευτεροβάθμου ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου Θιέρσοι.—

Τυάρχει ἐν Πανδιδακτήριον, διευθύνοντας ἀπ' εὐθείας 46 Βασιλικὰ Παιδαγωγεῖα καὶ 19,000 μαθητάς.

Διευθύνον ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς δίμους 312 Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ 26,000 μαθητάς.

Ἐφορευον ἀπλῶς 1,016 ἰδιαίτερα Παιδαγωγεῖα, ἐμπεριλαμβάνοντα 36,000 μαθητάς.

Μὴ ἐπενεργοῦν τέλος πάντων, μήτε φροντίζοντας νὰ ἐνεργῇ ἐξουσίαν τινὰ ἐπὶ 118 Προκαταρκτικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων, εἰς ἣ φοιτῶσι 20,000 νέοι.

ΠΟΛΕΜΟΙ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ.—Ο ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων εἰς τὰς μάχας, ὅσαι συνεκροτήθησαν ὑπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ Βαναπάτου, ἀναβαίνει εἰς 1,811,500. Εὔτε δὲ πλοσθέσωμεν καὶ τοὺς ἀκολούθως ἀποθανόντας ἐκ τῶν τραυμάτων ὅσα ἔλαβον, καὶ τοὺς πεσόντας εἰς τὸν ἀσημάντους ἀκροβολισμὸν, ὡς καὶ εἰς τὰς τανακαχίας, τῶν ὄποιων, καὶ τοι ἀπών, ἡτον αἴτιος ὁ Ναπολέων, τὸ ὄλικὸν κεφάλαιον θέλει ὑπερβαίνει 2,000,000.